

Boh hovoril s Abramom, neskôr s Abrahámom, viackrát, ale len v dvoch prípadoch hovoril jasným príkazom – ty chod'.

V Genezis12:1 je napísané: Odíď zo svojej krajiny, od svojho príbuzenstva a z domu svojho otca do krajiny, ktorú ti ukážem. V hebrejčine sa verš začína slovami „lech lecha“, čo v doslovnom preklade znamená „ty chod'“. V tomto prípade Abrám dostal od Hospodina príkaz, aby opustil svoje príbuzenstvo, svoju rodinu, svojho otca a odišiel do krajiny, ktorú mu ukáže. Zaslúbil mu, že ho urobí veľkým národom, požehná ho a zvelebí jeho meno. Vtedy Abrám odišiel, ako mu Boh prikázal. (Genezis12:4) Abrám poslúchol a začal na svojich cestách spoznávať Boha.

Druhý takýto príkaz zaznel, keď Boh žiadal Abraháma, aby mu obetoval Izáka. (Genezis 22:2) Aj teraz Abrahám poslúchol. Prvý raz, keď dostal príkaz – ty chod' – mal niečo dostať. Druhýkrát mal on niečo dať.

Abrahám prechádzal situáciami, ktoré neboli ľahké. Keď hľadal pomoc u Boha, vyšiel víťazne, keď rozmýšľal a rozhodoval sa sám, dostal sa do problémov. Keďže Boh mal s ním svoje plány, tak mu vždy pomohol.

Do Abrahámovho života musel prísť druhý príkaz, aby Abrahám videl Boha ako vznešeného a zvrchovaného, aby ho miloval preto, že Boh je Bohom. Bohom, ktorý o všetkom rozhoduje, má moc vzkriesiť z mŕtvych, dať milosť, zmeniť údel... Bohom, ktorý má právo na život človeka. Ten druhý príkaz postavil Abraháma pred takéhoto Boha. A on uznal Jeho veľkosť, právo a moc. Bola to úplná, absolútna Abraháмова viera, poslušnosť, dôvera a láska. Kým k nej dospel, musel veľa prežiť s Bohom. V skúške obstál a dostal odmenu. Boh naplnil, čo povedal. Po Izákovi sa volalo Abrahámovo potomstvo. Máme pred sebou človeka, o ktorom sa hovorí, že bol otcom viery.

Teraz sa pozrime na náš život. Nie je aj nám toto všetko blízke? Keď som sa rozhodovala o živote s Pánom Ježišom, moje rozhodnutie ovplyvnila moja spolužiačka. Nie jej slová, ale jej život. Chodili sme spolu na vysokú školu. Ja som sa bála ísť na skúšku, ale ona sa učila a povedala: „Stane sa to, čo bude chcieť Pán Ježiš.“ Tieto slová mi nedali pokoj. Ako je to možné, že sa modlím ako ona, čítam si Slovo Božie ako ona a ona ide na skúšku v pokoji a ja sa bojím. Dostala som odpoveď – lebo ona má v srdci Pána Ježiša a ty nie. Toto bol počiatok mojej cesty za Pánom Ježišom. Aj mne Pán Ježiš ukázal, čo mi môže dať, keď sa rozhodnem pre neho. Aj ja som poslúchla a odpovedala kladne na jeho volanie. Aj ja som poznávala jeho samého na svojich cestách života.

Nie všetky situácie v mojom živote boli také, že som ich prežívala s radosťou. Mnohé by som bola rada obišla, ale to sa nedá. Pán Ježiš ma musel dostať až do takého stavu, že som si už nevedela pomôcť svojou silou a musela som sa vzdať. Toto je stav, ktorý prežíval Abrahám: „Ty si veľký Boh, všetko je v твоich rukách, ty najlepšie vieš, čo je pre mňa dobré.“ Človeku sa to nepáči, ale len vtedy má v srdci bázeň pred Bohom preto, že je to Boh. Viem, že len jeho milosrdenstvo a láska môžu zmeniť moju situáciu. Keď človek uzná Božiu veľkosť, tak môže očakávať jeho pomoc.

Očakávať, že Boh mi dá všetko, čo chcem, je omyl. Keby som mala všetko, bola zdravá, mala šťastné manželstvo, krásne a nadané deti, peniaze, byt, auto, chatu, bola múdra... Ako by som sa priblížila k tým, ktorí toto všetko nemajú? Aby som mala právo niečo hovoriť do života iného, musím to prežiť aj ja. Ak mám niekomu pomôcť, dá sa to len vtedy, keď som tým sama prešla.

Nerada som spomínala na svoje detstvo až do okamihu, kým mi Pán Ježiš nevysvetlil, že je mnoho mladých ľudí, ktorí si nerozumejú so svojimi rodičmi, hanbia sa za nich, hanbia sa za to, že sú v porovnaní so svojimi spolužiakmi chudobní, že si mnohé veci nemôžu dovoliť.... Ja som si nerozumela s otcom, hanbila som sa za neho, lebo bol alkoholik, radšej som sa utiahla do samoty, aby sa ma nepýtali na veci, o ktorých som nechcela hovoriť. Vytvorila som si svoj svet, ktorý bol za hradbami, cez ktoré sa nedalo dostať. Ale Pán Ježiš sa cez ne dostal a vyslobodil ma. O tomto vyslobodení môžem hovoriť s tými, ktorí sú v podobnom zajatí. Mám právo a Pán Ježiš mojim slovám prepožičia moc.

Nebúr sa vo svojom živote voči tomu, čo prežívaš. Nevieš, kto bude potrebovať slová útechy, porozumenie a pomoc. Nezabúdaj, že platí, čo je napísané: A vieme, že tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré, tým, ktorí sú povolaní podľa preduloženia. (Rímskym 8:28).

Výber z prvej kapitoly publikácie Oľga Jedináková: Svedectvá tejto doby, str. 7-10. Publikované so súhlasom autorky. Redakčne upravené.